

Indkomst- og Formueskatten, dels Forbrugerne af visse udprægede Luksusartikler, hvorved jo Resten er blevet bragt til Veje. Det er aldeles ikke den fattige eller endda den jævnt velstillede Befolkning, der har udredet disse Penge, nej, det er Penge, som for den ganske overvejende Dels Vedkommende er udredet af de mere velstillede. Derfor kan denne Sammenstilling ikke gælde.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at den Formue- og Indkomstskat, der ydes i det kommende Skatteaar, det Skatteaar, for hvilket Formue- og Indkomstskatten er beregnet til 94 Mill. Kr., var der jo ikke noget at sige til, thi det var beregnet af Indtægterne i et Kriseaar, og de, der i et Kriseaar havde haft forholdsvis stor Indtægt eller i alt Fald bevaret deres Indtægt, kunde meget godt yde noget. Her overser det ærede Medlem atter det særlige Tilfælde med Formueskatten, som han dog i en anden Forbindelse har haft Øje for, thi en meget stor Del af disse 94 Mill. Kr. ydes af Formuer, der enten intet har afkastet eller endogsaa givet Underskud. Det maa man ikke glemme. Derfor kan man heller ikke sige, at der til Ydelsen af den forholdsvis betydelige Skat her har svaret en Skatteevne.

Jeg tror hermed i det væsentlige at have besvaret de forskellige Udtalelser, der er fremkommet. Jeg skal blot endnu sige til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, at jeg anser det for at være for tidligt at udtale mig om, hvorvidt den Fremgangsmaade ved Skatteopkrævning, som blev indført ved Ændringen i Amtstueforordningen, ved Regnskabskommissionens Indstillinger og ved de administrative Fremgangsmaader, som knytter sig hertil, er at foretrække for de tidligere anvendte. Jeg vil ikke udtale mig om dette paa nærværende Tidspunkt, men vil naturligvis have min Opmærksomhed henvendt paa Forholdet. Det, der sker ved de Bevillinger, det ærede Medlem omtalte, er jo, som han ogsaa selv anerkendte, kun i Medfør af gældende Lov og gældende administrativ Praksis.

Stauning: Da jeg ikke ser Nyttens af nogen længere Forhandling om denne Sag, vil jeg blot sige, at de Udtalelser, den højtærede Finansminister har fremsat, rokker jo ikke ved den Kendsgerning, at der skal uddeles over 9 Mill. Kr., som Staten ikke ejer, og som den skal laane for at kunne uddele. Naar Finansministeren nu sagde, at dette Standpunkt, at Overskuddet af Valutaskatten kunde anvendes til Skattelettelser, var af gammel Dato — og han oplæste for os en Tale, han har holdt en

Gang —, saa kan jeg ikke sige, at det overrasker mig. Jeg sætter megen Pris paa Ministerens Taler somme Tider, men at høre dem flere Gange er nu ikke nødvendigt for mig. Det, der har Interesse for mig, er, at Finansministeren og hans Parti stemte for en Lov om Valutaskatten, i hvilken der staaar, baade hvorledes de 40 Mill. Kr. og hvorledes et eventuelt Overskud skal anvendes; siden dens Vedtagelse fandt Sted, har man altsaa nu fundet ud af, at dette Overskud kan bruges paa en anden Maade. Det er kun dette, det har interesseret mig at understrege; thi det afgørende er de Love, der vedtages, og naar de har givet Regler for Anvendelsen af Penge, der indkommer, synes jeg, man skulde følge disse Regler uden at foretage Handlinger som den, man i Øjeblikket er i Færd med, ved laante Penge at uddele Gaver til Kredse af Statsborgere, som slet ikke har disse Gaver behov.

Korsgaard: Jeg vilde gerne foranlediget af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte, understrege, at naar vi fra konservativ Side mener at kunne gaa med til at overføre fra Formueparagraffen et Beløb paa ca. 9 Mill. Kr. til Indtægtsparagrafferne, er Grunden den, at vi ikke mener, der er tilstrækkelig Grund til at opretholde et særlig stort aarligt Afdrag paa Gæld i Tider som disse. Men det har ikke noget som helst med Regnskabsformen, som vi nu har den, at gøre. Dette er Penge, der er helt ekstraordinære, og det er altsaa derfor, vi mener at kunne gaa med til at anvende dem som foreslaaet af Ministeren.

Med Hensyn til, hvem de Penge vil komme til gode, stillede det ærede Medlem Hr. Rode Konduktøren op som et Eksempel og sagde, at han vilde miste 360 Kr. ved de vedtagne Nedskæringer paa Tjenestemandsløven. Jeg tror, det ærede Medlem i væsentlig Grad har regnet forkert her, idet Konduktøren, saa vidt jeg erindrer, kun mister rundt regnet 200 Kr., og det er dog en væsentlig Forskel.

Endelig med Hensyn til, hvad vi kan vente os af de nye Forslag vedrørende den direkte Beskatning, er der i de faa Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte, en Del, som jeg ikke tror er helt rigtig. Saaledes har en Fordeling paa 3 Aar ved Siden af sine Goder ogsaa sine store Mangler, men derved skal jeg ikke opholde mig. Kun vil jeg gerne overfor den højtærede Finansminister, som jo er gaaet ret stærkt ind for, at Formuer, som afkaster forholdsvis lidt, ogsaa skal behandles særlig